

2) Umawiające się Strony będą popierały wszelkimi możliwymi środkami korzystanie z organów arbitrażowych w obu krajach dla rozstrzygnięcia sporów, jakie mogą wyniknąć z kontraktów handlowych lub w związku z kontraktami handlowymi zawartymi między obywatelami lub osobami prawnymi, o których mowa w artykule 9 Układu, jednej Umawiającej się Strony a obywatelami lub takimi osobami prawnymi drugiej Umawiającej się Strony.

Na dowód czego wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszy protokół i opatrzyli go pieczęciami.

Sporządzono w Tokio dnia 16 listopada 1978 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Tadeusz Wrzaszczyk

Z upoważnienia Rządu
Japonii
Sunao Sonoda

(2) The Contracting Parties shall encourage by every possible means the use of arbitration boards in both countries for the settlement of disputes which may arise from or in relation to commercial contracts concluded between nationals or legal persons referred to in Article 9 of the Treaty of either Contracting Party and nationals or such legal persons of the other Contracting Party.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and have affixed thereto their seals.

Done at Tokyo, on November 16, 1978, in duplicate, in the English language.

For the Government of
the Polish People's
Republic:
Tadeusz Wrzaszczyk

For the Government of
Japan:
Sunao Sonoda

Po zaznajomieniu się z powyższym układem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 15 listopada 1979 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

30

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 listopada 1980 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Układu między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Japonią o handlu i żegludze, podpisanego w Tokio dnia 16 listopada 1978 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 20 Układu między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Japonią o handlu i żegludze, podpisanego w Tokio dnia 16 listopada 1978 r., nastąpiła w Warszawie dnia 26 września 1980 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionego układu.

Powyższy układ wszedł w życie dnia 26 października 1980 r.

Minister Spraw Zagranicznych: J. Czyrek

31

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 marca 1981 r.

w sprawie taksy za czynności komorników.

Na podstawie art. 772 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. Komornik pobiera za dokonywane przezeń czynności: opłaty, ryczałt kancelaryjny na pokrycie kosztów

prowadzenia biura oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 3. 1. Osoba zwolniona od kosztów sądowych przez sąd lub z mocy ustawy wolna jest od obowiązku uiszczenia opłat, ryczałtu kancelaryjnego i należności na pokrycie wydatków.

2. Skarb Państwa oraz instytucje państwowe i organizacje społeczne ludu pracującego, zwolnione od obowiązku uiszczenia opłat sądowych, uiszczają część opłat, która stanowi wynagrodzenie prowizyjne komornika, ryczałt kancelaryjny i należności na pokrycie wydatków.

§ 4. 1. Strona, która wnosi o podjęcie czynności, obowiązana jest wpłacić komornikowi zaliczkę na pokrycie opłaty, ryczałtu kancelaryjnego i wydatków związanych z tą czynnością.

2. Skarb Państwa oraz instytucje państwowe i organizacje społeczne, o których mowa w § 3 ust. 2, nie wpłacają zaliczki na pokrycie części opłat, którą obowiązane są uiszczać.

3. Nie pobiera się zaliczki, jeżeli wszczęcie egzekucji następuje z urzędu na żądanie sądu.

4. Nie pobiera się też zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 5. 1. Komornik nie podejmie czynności, dopóki strona zobowiązana do wpłacenia zaliczki nie wpłaci tej zaliczki.

2. W razie niewpłacenia zaliczki komornik wezwie stronę do jej wpłacenia w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

3. Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 6. 1. Opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie uiszczone przez wierzyciela, na którego rzecz prowadzona jest egzekucja, komornik pobiera od dłużnika.

2. Opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie pobrane od dłużnika, komornik wyegzekwuje od wierzyciela, chyba że był on wolny od obowiązku ich uiszczenia. W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie wierzyciela do uiszczenia tych należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to, po jego uprawomocnieniu się, podlega wykonaniu w drodze egzekucji, bez zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.

3. Jeżeli wierzyciel, zwolniony od obowiązku uiszczenia opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków, nabył na licytacji mienie dłużnika, zaliczając na cenę nabycia swoją wierzytelność (art. 876 i 968), albo przejął na własność mienie dłużnika nie sprzedane na licytacji (art. 875, 877 i 984), opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie pobrane od dłużnika, komornik wyegzekwuje od tego wierzyciela. W tym celu komornik postąpi według przepisów ust. 2.

4. Przepisy ust. 2 nie mają zastosowania w razie prowadzonej z urzędu na żądanie sądu egzekucji opłaty zasądzonej na rzecz zespołu adwokackiego od skazanego, któremu wyznaczono obrońcę z urzędu.

§ 7. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się koszty egzekucji świadczeń zaległych pokrywa się po zaspokojeniu świadczeń bieżących i kosztów ich egzekucji.

§ 8. Za czynność dokonaną w toku egzekucji prowadzonej przeciwko kilku dłużnikom solidarnym lub na rzecz kilku wierzycieli solidarnych albo w toku egzekucji świadczenia niepodzielnego pobiera się jedną opłatę i jeden ryczałt kancelaryjny.

§ 9. 1. Za czynność dokonaną na tym samym majątku dłużnika w toku egzekucji prowadzonej przez kilku wierzycieli pobiera się tylko jedną opłatę. Opłatę tę, jeżeli jest ona zależna od wartości egzekwowanego roszczenia, oblicza się od sumy roszczeń wszystkich wierzycieli z zachowaniem górnej granicy opłaty określonej w rozporządzeniu.

2. Jeżeli wierzyciel przyłączy się do toczącej się egzekucji, nie pobiera się od niego opłaty za czynności dokonane przed przyłączeniem się.

3. Opłatę pobraną stosownie do przepisu ust. 1 dzieli się pomiędzy poszczególne sprawy w częściach równych, a jeżeli wysokość opłaty jest zależna od wartości egzekwowanego roszczenia — odpowiednio do wartości roszczenia każdego z wierzycieli.

§ 10. Końcówki opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków zaokrągla się wzwyż do pełnego złotego.

Rozdział 2

Opłaty.

§ 11. 1. Opłata jest stosunkowa lub stała.

2. Jeżeli rozporządzenie nie stanowi inaczej, wysokość opłaty stosunkowej zależna jest od wartości egzekwowanego roszczenia.

§ 12. 1. Do wartości egzekwowanego roszczenia wlicza się odsetki, koszty i inne należności podlegające egzekucji wraz ze świadczeniem głównym. Nie wlicza się jednak kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego i kosztów zastępstwa przez adwokata w tym postępowaniu.

2. Przy oznaczaniu wartości egzekwowanego roszczenia każde rozpoczęte 100 zł liczy się za pełne.

§ 13. 1. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość egzekwowanego roszczenia stanowi suma świadczeń za jeden rok oraz suma świadczeń zaległych.

2. Jeżeli przedmiotem egzekucji są świadczenia za okres krótszy niż rok, wartość roszczeń stanowi suma świadczeń za cały czas ich trwania.

§ 14. Jeżeli prowadzona jest egzekucja alimentów zasądzonych w stosunku ułamkowym lub procentowym i nie można ustalić wartości egzekwowanego roszczenia w sposób określony w § 13, to wartość tego roszczenia należy ustalić tymczasowo na podstawie dolnej granicy świadczenia określonego w tytule wykonawczym, a w razie braku oznaczenia dolnej granicy — na podstawie pierwszej potrąconej raty. Ostateczną wartość roszczenia ustala się po upływie roku od potrącenia pierwszej raty.

§ 15. 1. Cała opłata stosunkowa wynosi 6% wartości egzekwowanego roszczenia.

2. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 100 zł i więcej niż 6.000 zł.

3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, nie odnosi się do opłat pobieranych od cudzoziemców, chyba że z umów międzynarodowych wynika co innego.

§ 16. 1. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

1) za dokonanie sprzedaży ruchomości lub prawa majątkowego (art. 865, 866, 867 i 908),

2) w razie przejęcia przez wierzyciela ruchomości na własność (art. 875 i 877).

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 oblicza się od ceny sprzedaży lub ceny przejęcia.

3. Opłatę przewidzianą w ust. 1 pobiera się, choćby sprzedaż nie doszła do skutku z powodu nieuiszczenia przez nabywcę ceny w przepisany terminie (art. 872).

§ 4. 1. Strona, która wnosi o podjęcie czynności, obowiązana jest wpłacić komornikowi zaliczkę na pokrycie opłaty, ryczałtu kancelaryjnego i wydatków związanych z tą czynnością.

2. Skarb Państwa oraz instytucje państwowe i organizacje społeczne, o których mowa w § 3 ust. 2, nie wpłacają zaliczki na pokrycie części opłat, którą obowiązane są uiszczać.

3. Nie pobiera się zaliczki, jeżeli wszczęcie egzekucji następuje z urzędu na żądanie sądu.

4. Nie pobiera się też zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 5. 1. Komornik nie podejmie czynności, dopóki strona zobowiązana do wpłacenia zaliczki nie wpłaci tej zaliczki.

2. W razie niewpłacenia zaliczki komornik wezwie stronę do jej wpłacenia w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

3. Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 6. 1. Opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie uiszczone przez wierzyciela, na którego rzecz prowadzona jest egzekucja, komornik pobiera od dłużnika.

2. Opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie pobrane od dłużnika, komornik wyegzekwuje od wierzyciela, chyba że był on wolny od obowiązku ich uiszczenia. W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie wierzyciela do uiszczenia tych należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to, po jego uprawomocnieniu się, podlega wykonaniu w drodze egzekucji, bez zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.

3. Jeżeli wierzyciel, zwolniony od obowiązku uiszczenia opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków, nabył na licytacji mienie dłużnika, zaliczając na cenę nabycia swoją wierzytelność (art. 876 i 968), albo przejął na własność mienie dłużnika nie sprzedane na licytacji (art. 875, 877 i 984), opłaty, ryczałt kancelaryjny oraz należności na pokrycie wydatków, nie pobrane od dłużnika, komornik wyegzekwuje od tego wierzyciela. W tym celu komornik postąpi według przepisów ust. 2.

4. Przepisy ust. 2 nie mają zastosowania w razie prowadzonej z urzędu na żądanie sądu egzekucji opłaty zasądzonej na rzecz zespołu adwokackiego od skazanego, któremu wyznaczono obrońcę z urzędu.

§ 7. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się koszty egzekucji świadczeń zaległych pokrywa się po zaspokojeniu świadczeń bieżących i kosztów ich egzekucji.

§ 8. Za czynność dokonaną w toku egzekucji prowadzonej przeciwko kilku dłużnikom solidarnym lub na rzecz kilku wierzycieli solidarnych albo w toku egzekucji świadczenia niepodzielnego pobiera się jedną opłatę i jeden ryczałt kancelaryjny.

§ 9. 1. Za czynność dokonaną na tym samym majątku dłużnika w toku egzekucji prowadzonej przez kilku wierzycieli pobiera się tylko jedną opłatę. Opłatę tę, jeżeli jest ona zależna od wartości egzekwowanego roszczenia, oblicza się od sumy roszczeń wszystkich wierzycieli z zachowaniem górnej granicy opłaty określonej w rozporządzeniu.

2. Jeżeli wierzyciel przyłączy się do toczącej się egzekucji, nie pobiera się od niego opłaty za czynności dokonane przed przyłączeniem się.

3. Opłatę pobraną stosownie do przepisu ust. 1 dzieli się pomiędzy poszczególne sprawy w częściach równych, a jeżeli wysokość opłaty jest zależna od wartości egzekwowanego roszczenia — odpowiednio do wartości roszczenia każdego z wierzycieli.

§ 10. Końcówki opłat, ryczałtu kancelaryjnego oraz należności na pokrycie wydatków zaokrągla się wzwyż do pełnego złotego.

Rozdział 2

Opłaty.

§ 11. 1. Opłata jest stosunkowa lub stała.

2. Jeżeli rozporządzenie nie stanowi inaczej, wysokość opłaty stosunkowej zależna jest od wartości egzekwowanego roszczenia.

§ 12. 1. Do wartości egzekwowanego roszczenia wlicza się odsetki, koszty i inne należności podlegające egzekucji wraz ze świadczeniem głównym. Nie wlicza się jednak kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego i kosztów zastępstwa przez adwokata w tym postępowaniu.

2. Przy oznaczaniu wartości egzekwowanego roszczenia każde rozpoczęte 100 zł liczy się za pełne.

§ 13. 1. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość egzekwowanego roszczenia stanowi suma świadczeń za jeden rok oraz suma świadczeń zaległych.

2. Jeżeli przedmiotem egzekucji są świadczenia za okres krótszy niż rok, wartość roszczeń stanowi suma świadczeń za cały czas ich trwania.

§ 14. Jeżeli prowadzona jest egzekucja alimentów zasądzonych w stosunku ułamkowym lub procentowym i nie można ustalić wartości egzekwowanego roszczenia w sposób określony w § 13, to wartość tego roszczenia należy ustalić tymczasowo na podstawie dolnej granicy świadczenia określonego w tytule wykonawczym, a w razie braku oznaczenia dolnej granicy — na podstawie pierwszej potrąconej raty. Ostateczną wartość roszczenia ustala się po upływie roku od potrącenia pierwszej raty.

§ 15. 1. Cała opłata stosunkowa wynosi 6% wartości egzekwowanego roszczenia.

2. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 100 zł i więcej niż 6.000 zł.

3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, nie odnosi się do opłat pobieranych od cudzoziemców, chyba że z umów międzynarodowych wynika co innego.

§ 16. 1. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

1) za dokonanie sprzedaży ruchomości lub prawa majątkowego (art. 865, 866, 867 i 908),

2) w razie przejęcia przez wierzyciela ruchomości na własność (art. 875 i 877).

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 oblicza się od ceny sprzedaży lub ceny przejęcia.

3. Opłatę przewidzianą w ust. 1 pobiera się, choćby sprzedaż nie doszła do skutku z powodu nieuiszczenia przez nabywcę ceny w przepisany terminie (art. 872).

§ 17. 1. Dwie trzecie opłaty stosunkowej pobiera się za zajęcie ruchomości oraz za zajęcie wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu (art. 845, 895 § 3 i 901).

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 komornik pobiera tylko jeden raz w sprawie bez względu na ilość czynności i miejsca ich dokonania.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w razie zajęcia ruchomości dokonanego nie wcześniej niż po roku od daty sprzedaży uprzednio zajętych ruchomości.

§ 18. 1. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się za zajęcie wynagrodzenia za pracę lub innych wierzytelności albo innych praw majątkowych nie związanych z posiadaniem dokumentu.

2. Podstawę pobierania opłaty przewidzianej w ust. 1 stanowi choćby częściowe uiszczenie zajętej wierzytelności lub złożenie przez dłużnika tej wierzytelności oświadczenia stwierdzającego jej istnienie.

3. Nie pobiera się opłaty, jeżeli po rozwiązaniu stosunku pracy zajęcie wynagrodzenia w nowym zakładzie pracy nastąpiło w wyniku przesłania temu zakładowi przez zakład dotychczasowy zawiadomienia komornika i innych dokumentów dotyczących zajęcia wynagrodzenia (art. 884).

§ 19. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się za dokonanie sprzedaży nieruchomości. Jeżeli jednak sprzedaż nieruchomości nastąpi w drodze wykonania prawa pierwokupu (art. 944), jak też w razie przejęcia nieruchomości (art. 982 i 984), pobiera się czwartą część opłaty stosunkowej, lecz nie więcej niż 800 zł. Opłatę tę oblicza się od ceny sprzedaży lub przejęcia nieruchomości.

§ 20. 1. Trzecią część opłaty stosunkowej pobiera się:

- 1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu, dokonane przez zaznaczenie w protokole pierwszego zajęcia (art. 851 i 901),
- 2) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 851),
- 3) za opis zajętego prawa (art. 911),
- 4) za sporządzenie planu podziału sumy uzyskanej w wyniku egzekucji z ruchomości, z wynagrodzenia za pracę, z innych wierzytelności i innych praw majątkowych (art. 1029 i 1033).

2. Opłatę przewidzianą w ust. 1 pkt 4 oblicza się od sumy ulegającej podziałowi.

§ 21. Szóstą część opłaty stosunkowej pobiera się za:

- 1) wezwanie do zapłaty długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 923), nie więcej jednak niż 200 zł,
- 2) dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości, nie mniej jednak niż 400 zł i nie więcej niż 1.600 zł,
- 3) dokonanie dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości (art. 951), nie więcej jednak niż 400 zł.

§ 22. Opłata stała wynosi:

- 1) za odebranie dłużnikowi ruchomości i przekazanie ich do sprzedaży komisowej (art. 866), albo w celu złożenia ich poza miejsce, w którym się znajdują — 240 zł,
- 2) za odebranie dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi lub na przechowanie (art. 888, 904, 1041 i 1042) — 240 zł,
- 3) za udział w usunięciu oporu (art. 1051 § 3), za wykonanie nakazu w sprawie osadzenia dłużnika w zakładzie karnym (art. 1057) oraz za dokonanie czyn-

ności w asyście Milicji Obywatelskiej (art. 765 § 1) — 480 zł.

§ 23. 1. Opłata stała wynosi:

- 1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości i usunięcie z niej ruchomości:
 - a) co do nieruchomości stanowiących budynki w miastach i siedzibach gmin — 400 zł,
 - b) co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych — po 300 zł od każdej izby składającej się na pomieszczenie przedsiębiorstwa,
 - c) co do placów budowlanych położonych w miastach i siedzibach gmin — 300 zł,
 - d) co do innych nieruchomości — 400 zł.
- 2) za wprowadzenie zarządcy w zarząd nieruchomości lub przedsiębiorstwa oraz za wprowadzenie dozorczy w dozór nieruchomości — połowę opłat przewidzianych w pkt 1, nie więcej jednak niż 300 zł,
- 3) za opróżnienie lokalu — od każdej izby po 200 zł.

2. Przy opróżnianiu lokali mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń pobocznych, takich jak: przedpokoje, alkowy, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie.

3. Przy opróżnianiu pomieszczeń gospodarczych (garażu, stajni) pobiera się opłatę za każde pomieszczenie jak za izbę.

4. Jeżeli opróżnienie lokalu lub pomieszczenia połączone jest z opisem usuwanych rzeczy, opłatę zwiększa się o 100%.

§ 24. Za wykonanie orzeczenia w sprawie odebrania osoby pobiera się opłatę stałą w wysokości 500 zł.

§ 25. Za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku pobiera się opłatę stałą w wysokości 100 zł za każdą rozpoczętą godzinę.

§ 26. Za wprowadzenie wierzyciela w posiadanie w wypadkach nie wymienionych w § 23 pobiera się opłatę stałą w wysokości 300 zł, a w razie podjęcia egzekucji na skutek dalszych naruszeń posiadania (art. 817) opłatę zwiększa się każdorazowo o 100%.

§ 27. Za opieczetowanie lub zdjęcie pieczęci, bez dokonywania równocześnie spisu, pobiera się opłatę stałą w wysokości 50 zł od każdej opieczetowanej izby lub innego pomieszczenia.

§ 28. Jeżeli w następstwie bezskuteczności egzekucji komornik wydał postanowienie o umorzeniu, a uprzednio nie pobrał żadnych opłat, pobiera opłatę stałą w wysokości 50 zł, bez względu na ilość dokonanych czynności.

§ 29. Za dokonanie czynności nie objętej przepisami § 16—28 pobiera się opłatę stałą w wysokości 100 zł za każdą rozpoczętą godzinę.

Rozdział 3

Ryczałt kancelaryjny.

§ 30. Ryczałt kancelaryjny wynosi:

- 1) w sprawach o roszczenie pieniężne — jedną trzecią opłaty stosunkowej, lecz nie mniej niż 200 zł i nie więcej niż 600 zł, jednakże w razie bezskuteczności egzekucji — tylko połowę tak obliczonej kwoty (art. 824 § 1),
- 2) za wszczęcie egzekucji roszczeń niepieniężnych — kwotę równą wysokości opłat stałych należnych za te czynności,

- 3) za nadzór nad przebiegiem egzekucji z wynagrodzenia za pracę w razie przekazywania przez zakład pracy zajętego wynagrodzenia bezpośrednio egzekwującemu wierzycielowi (art. 881 § 3 pkt 1) — 100 zł rocznie,
- 4) za każde przeprowadzenie dochodzenia z urzędu (art. 1073 i 1086), jeżeli w jego wyniku komornik dokonał zajęcia mienia dłużnika — 60 zł,
- 5) w sprawach o świadczenia powtarzające się — 50% ryczałtu przewidzianego w pkt 1 raz w roku po dokonaniu ponownego zajęcia,
- 6) za sporządzenie wniosku o wyjawienie majątku — 60 zł,
- 7) za sporządzenie odpisów, wypisów, zaświadczeń i innych pism wydawanych na podstawie akt na żądanie zainteresowanych osób, jeżeli nie stanowią one formy zawiadomienia o czynności — 20 zł za każdą rozpoczętą stronicę wydanego dokumentu; ryczałt ten uiszcza zainteresowana osoba.

§ 31. Od każdej kwoty wyegzekwowanej przez komornika pobiera się ryczałt kancelaryjny wynoszący:

- 1) do 200 zł — 5 zł,
- 2) powyżej 200 zł do 500 zł — 10 zł,
- 3) powyżej 500 zł do 1 000 zł — 15 zł,
- 4) powyżej 1 000 zł do 5 000 zł — 25 zł,
- 5) powyżej 5 000 zł — 50 zł.

§ 32. Jeżeli czynność została dokonana w dniu ustawowo wolnym od pracy lub w porze nocnej (art. 810), ryczałt kancelaryjny zwiększa się o 100%.

§ 33. Ryczałt kancelaryjny, o którym mowa w § 30 pkt 1 i 2, komornik pobiera jeden raz w sprawie po dokonaniu pierwszej czynności egzekucyjnej.

§ 34. Nie pobiera się ryczałtu za sporządzenie zawiadomienia o pozostawieniu wniosku lub jakiegokolwiek pisma bez biegu oraz od wezwań o uiszczenie opłaty, ryczałtu kancelaryjnego lub należności na pokrycie wydatków albo zaliczki.

§ 35. Szczegółowy sposób rozliczania ryczałtu określają przepisy odrębne.

Rozdział 4

Należności na pokrycie wydatków.

§ 36. 1. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych w wysokości rzeczywiście poniesionej, jak wydatki na: opłaty pocztowe, opłaty za doręczenie dokonywane przez organy sądowe i inne, należności biegłych, koszty ogłoszeń w pismach, koszty przeniesienia, przechowywania i ubezpieczenia ruchomości, należności osób przywołanych do udziału w dokonaniu czynności.

2. W razie dokonania czynności poza miejscowością będącą siedzibą biura komornikowi przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdu według zasad określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

3. Za czynności dokonywane w miejscowości, w której znajduje się biuro komornika, komornik pobiera ty-

tułem zwrotu kosztów przejazdów ryczałt w wysokości 6 zł w każdej sprawie.

§ 37. 1. Jeżeli w czasie jednej podróży służbowej komornik wykonuje czynności w kilku sprawach, należą mu się diety i zwrot kosztów przejazdu jak za jedną sprawę.

2. Diety i koszty przejazdu pozostającego w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach w jednej miejscowości dzieli się w równych częściach pomiędzy poszczególne sprawy, a w różnych miejscowościach dzieli się w stosunku do odległości tych miejscowości od siedziby komornika.

§ 38. 1. Jeżeli komornik odbywa podróż własnym środkiem lokomocji, pobiera tytułem zwrotu kosztów podróży i diet ryczałt obliczony według stawki jednej szóstej ceny jednego litra benzyny wysokooktanowej za kilometr drogi od swojej siedziby do miejsca czynności i z powrotem.

2. Ryczałt przewidziany w ust. 1 komornik pobiera w każdej sprawie. Jeżeli jednak w czasie jednej podróży dokonuje on u jednego dłużnika czynności na rzecz kilku wierzycieli, pobiera ryczałt za jeden przejazd.

§ 39. Za przewiezienie własnym środkiem lokomocji ruchomości komornik pobiera tytułem zwrotu kosztów ryczałt w wysokości 80 zł w każdej sprawie.

Rozdział 5

Opłaty, ryczałty kancelaryjne i należności na pokrycie wydatków w sprawach egzekucyjnych wszczętych na polecenie sądu lub prokuratora.

§ 40. W sprawach egzekucji grzywien, kar pieniężnych i kosztów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy poprzedzające z następującymi zmianami:

- 1) nie pobiera się zaliczki na pokrycie ryczałtu kancelaryjnego oraz wydatków,
- 2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku, Skarb Państwa zwraca komornikowi tylko jego wydatki stosownie do przepisów § 36—39, chyba że nastąpiło przejęcie zajętych rzeczy na własność Skarbu Państwa z zaliczeniem dochodzonych należności na poczet ceny nabycia; w tym wypadku Skarb Państwa uiszcza komornikowi również należne mu opłaty i ryczałt kancelaryjny.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 41. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy tego rozporządzenia do opłat, ryczałtu kancelaryjnego i należności na pokrycie wydatków pobieranych po tym dniu, choćby już przed tym dniem pobrane były zaliczki.

§ 42. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 września 1971 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. Nr 26, poz. 238).

§ 43. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *J. Bafia*